

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron. Tredie Dag

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 155. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030265386080.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

Jeg hafde skøt forglemt din seldsom Datter eene
Som mig meer Under gir, end meest all' Ædelsteene,
Den Skifhren er saa kier, som liif oc goods kand være,
Foruden hves *Confoy*, hand skibet ej kand bierre,
Naar *Æolus* er streng, oc vred i tackel rier
Oc Skibet uden segl af kaasen viide skrier,
Naar taag' oc kullen mørk anfanger natte tiide,
Kand samme Datter din hans fængsel synder sliide.
Jeg meen dig Seglsteen mørk, Naturens Keiserinde,
Som end til ofverflød i Norrig er at finde,
Dig meen jeg vittig Steen, du alle viises Mester,
Som uden fingre-hielp til jernet dig befæster,
Saa det ej nyder roo, før du det til dig drager,
Det biuder dig sin mund oc kierligen fafn-tager,
Det vil ej slippe dig, men ævig hoos dig blifver,
Om mand ej med gevalt dig det fra Siiden rifver.
O hvem i Verden kand det selsom verk begribe,
At jern-ring strøgen vel med Seglsteen kand bekniiibe
Sig til een anden ring af jern, den anden, tredie,
Den fierde femt' end oc som lodded udi smiddi?
Hvad kraft er her forhaand, som uden binding binder
Oc hæcter uden hæct', oc snør med Snoren blinder,
Ja lødder uden ild, opdrager jern det svare,
Det henger uden Krog, i Luften uden fare?
Sligt daarer mangan Tyrk, oc fleere Morianer,
Som hen til *Mecca* Stad, hverandre tiit opmaner,
At see hvor *Mahomet* hans graf oc kiiste hænger
Op under Hvelning høj, foruden ring oc stænger,
Hvorfor de meene vist det er et stoort Mirakel,
Oc ham tilbede strax den arme døde Stackel.
Men hvelningen, forstaa, af Seglsteen bygd at være,
Thi maae Jern-kiisten oc, natuurlig hænge dære.
Sig mig *Lucreti* viis, jeg vil dig flittig høre,
Sig, hvad forborgen kraft de Skibscompas medføre,
Med Seglsteen strøgne saa, at strengen paa den skifve